

Debreceni Ítéltábla

Pkf.I.20.456/2024/2. szám

A Debreceni Ítéltábla kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. N.-L. A. R. bírósági titkár által képviselt kérelmezett neve (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásában a Debreceni Törvényszék 13.Pk.20.590/2024/9. számú végzése ellen a kérelmezett részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 16 440 (tizenhatezer-négyszáznegyven) forint meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A kérelmező mint felperes által a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon 2020. június 19-én 6.P.III.21.5../2020. számon szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, kapcsolattartás szabályozása és gyermektartásdíj megfizetése iránt indított perben 2023. október 26-án hozták meg a 6.P.III.21.5../2020/225. számú ítéletet, amelyet a kérelmezett a 2024. március 20-án meghozott 49.Pf.636.8../2023/20. számú ítéletével hagyott helyben (a továbbiakban: alapügy). Az alapügy figyelembe vehető időtartama 1370 nap volt.

[2] A kérelmező a kérelmében 548 000 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni a kérelmezettet. A polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 7. §-ának (1) bekezdésére alapított kérelme szerint az alapügy 1370 napig tartott, és a teljes időszakra megilleti a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI. 30.) Korm. rendelet 1. §-ának (2) bekezdése szerinti napi 400 Ft.

[3] A kérelmezett az elleniratában kérte a kérelem elutasítását. Az eljárás 1370 nap számított időtartamából 417 nap levonását kérte, így az eljárás figyelembe vehető időtartama (953 nap) nem haladta meg az észszerűnek minősülő időtartamot. Ebből a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdésére alapítottan kérte levonni azt az időtartamot, amely amiatt telt el szükségtelenül, mert a kérelmező késedelmesen terjesztette elő a fellebbezését és a szakértőnek feltenni indítványozott kérdéseit, volt, amikor nem rendelkezett jogi képviselővel, a hiányos nyilatkozatai miatt kellett újból megnyitni a már berekesztett

tárgyalást, nem, illetve hiányosan csatolt egyes okiratokat, továbbá a perelhúzó szándékkal terjesztett elő utólagos bizonyítás iránti indítványt. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján kérte figyelmen kívül hagyni azt az időtartamot, amikor a kérelmező nem terjesztett elő az eljárás szabálytalansága elleni kifogást a járványügyi veszélyhelyzet során tett bírósági intézkedés miatt.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 548 000 Ft-ot és megállapította, hogy az eljárás során meg nem fizetett 16 440 Ft illeték az állam terhén marad.

[5] A végzés – fellebbezés szempontjából jelentőséggel bíró – indokolása szerint az alapügy számított időtartalma 1370 nap volt, amellyel szemben a kérelmező (a végzésben részletesen megindokoltak szerint) alaptalanul kért levonni 13 + 5 napot (2020. augusztus 5. és 13., illetőleg 2022. január 28. és február 1. között) a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján azért, mert a kérelmező késedelmesen terjesztette elő egy végzéssel szemben a fellebbezését és a szakértőnek feltenni indítványozott kérdéseit.

[6] A kérelmezett alaptalanul kérte levonni a következő időtartamokat is a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján arra hivatkozással, hogy ezen időtartamok a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt teltek el szükségtelenül.

[7] A 2022. augusztus 9. és szeptember 21. napjai között eltelt 12 nap levonását azért kérte, mert a kérelmező ekkor nem rendelkezett jogi képviselővel. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság – a részletes pertörténet ismertetése mellett – azt állapította meg, hogy a 2022. július 18-án tűzte ki a folytatólagos érdemi tárgyalást 2022. szeptember 22-re, és a kérelmező jogi képviselője e közben jelentette be 2022. augusztus 9-én a képviselet megszűnését, azonban 2022. augusztus 22-én már csatolta az új jogi képviselője részére adott meghatalmazást. Ez az időtartam tehát nem telt el szükségtelenül, ráadásul a döntő része az ítélezési szünetre esett.

[8] A 2023. május 2. és október 26. napjai között eltelt 177 nap levonását azért kérte, mert a kérelmező hiányos nyilatkozatai miatt kellett újból megnyitni a már berekesztett tárgyalást 2023. május 2-án, és ezért csak 2023. október 26-án hozták meg az elsőfokú ítéletet. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság – a részletes pertörténet ismertetése mellett – arra a megállapításra jutott, hogy a tárgyalás berekesztése az alapügyben eljáró bíróság diszkrecionális jogköre volt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 224. §-ának (1) bekezdése alapján, mint ahogy – a bíróság érdekkörében felmerült okból az is – hogy a berekesztett tárgyalást újból megnyissa azért, mert az álláspontja szerint további kérdés tárgyalása vált szükségessé. A jogvita elbírálása a bíró közjogi kötelezettsége, ezért téves az a hivatkozás, hogy ez az időtartam a kérelmező érdekkörében merült fel és telt el szükségtelenül, hiszen a kérelmezetti bíróság a saját meggyőződése alapján a megalapozott döntés meghozatala érdekében nyitotta meg újra a tárgyalást és hívta fel a feleket a további nyilatkozatok megételére.

[9] A kérelmezett ezzel átfedésben kérte figyelmen kívül hagyni a 2023. március 13. és május 17. napjai között eltelt 64 napot azért, mert a kérelmező „nem csatolta maradéktalanul” az alapügy szempontjából releváns gámhatósági döntést; a 2023. május 17.

és június 22. között eltel 36 napot azért, mert a kérelmező hiányosan terjesztette elő a V. Kórház kezelőlapját; a 2023. szeptember 14. és 28. közötti 14 napot, mert a felek perelhúzó szándékkal előterjesztett utólagos bizonyítása miatt kellett elhalasztani a 2023. szeptember 14-i tárgyalást. Mindezekkel szemben az elsőfokú bíróság – a részletes pertörténet ismertetése mellett – a következőket állapította meg. Az első esetben a kérelmező 2023. május 17-én határidőben teljesítette a bíróság felhívását, amelynek részeként nem kapott felhívást gyámhatósági döntés csatolására. A második esetben tény, hogy a kérelmező hiányosan csatolta be V. Kórház kezelőlapját 194. sorszám alatt, de azt az alperes eredetiben felmutatta a 2023. június 14-i tárgyaláson, és amelynek hiánytalan becsatolására nem is a kérelmező, hanem az alperes kapott felhívást. A kérelmező továbbá határidőben teljesítette az e tárgyalás 2023. szeptember 14-re történő halasztásával egyidejűleg adott felhívást a 2023. június 21-én benyújtott beadványával (és bejelentette a pedagógiai szakszolgálat nevét és címét). A harmadik esetben pedig a kérelmező a 2023. szeptember 1-jén benyújtott beadványában élt utólagos bizonyítási indítvánnyal és utólagos bizonyítékként kizárólag okiratokat csatolt, valamint kérte az elhúzó perben az ítélet meghozatalát is. Ehhez képest csak a 2023. szeptember 14-i tárgyaláson kézbesítették a részére egy hónapokkal korábban csatolt pendrive-ot, valamint az alperes részére az alapügy bírósága a „tárgyalást követően” rendelte megküldeni a kérelmező 13 nappal korábban benyújtott beadványát, azaz a tárgyalás 2023. szeptember 28-ra történő halasztását a bíróság késedelme indokolta, ahol ráadásul nem a kérelmező, hanem az alperes késedelmesen előterjesztett utólagos bizonyítási indítványait kellett figyelmen kívül hagyni.

[10] A kérelmezett szerint ezek az időtartamok esetlegesen a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján is értékelhetőek, azonban ezt az elleniratában nem tüntette fel és nem is jelölt meg konkrétan – a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének f) és g) pontjai ellenére – az előző időszakok tekintetében olyan a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható okot, mulasztást, amely miatt bármelyik időtartam szükségtelenül telt volna el és a kifogás elmulasztása miatt esetlegesen figyelmen kívül kell hagyni. Ezért – megfelelő kérelmezetti hivatkozás és konkrét érvelés hiányában – a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése szempontjából külön nem vizsgálta ezen időszakok levonhatóságát.

[11] A kérelmezett alaptalanul kérte levonni ugyanezen jogszabályhely alapján a 2021. március 18. és június 22. között eltelt 96 napot arra hivatkozással, hogy a bíróság megsértette a veszélyhelyzeti perrend szabályait, amelyet a kérelmező nem támadott az eljárás szabálytalansága elleni kifogással. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésének alkalmazása szempontjából ugyanis a bírósági eljárás inaktív időszaka miatti sérelemnek van jelentősége, és e jogszabályhely az eljárás elhúzódása miatt pénzbeli szankciót érvényesítő féltől azt kéri számon, hogy igénybe vette-e azt a jogi eszközt, amelyet a jogalkotó kifejezetten az észszerű idő sérelmének az elhárítására vezetett be (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. számú végzés). A Pp. 157. §-ának (1) bekezdése a határidőn vagy észszerű időn belüli intézkedés hiánya esetén teszi lehetővé az eljárás elhúzódása miatti kifogás alkalmazását, míg a fél a Pp. 156. §-a alapján kifogásolhatja a nem perrendszerű eljárást. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a bíróság 2021. március 18-án, akár az eljárási szabályok megsértésével is, de intézkedett, tehát nem állt fenn inaktív időszak, nem volt határidős késedelem és mulasztás, ezért valóban csak a Pp. 156. §-a szerinti, az eljárás szabálytalansága miatti kifogás lett volna előterjeszthető, amely azonban a Pevtv. alkalmazása körében közömbös. E vonatkozásban is hangsúlyozta, hogy kötve volt az elleniratban részletezett jogi érveléshez, a kérelmezett pedig következetesen az eljárás szabálytalansága miatti kifogás elmulasztása miatt kérte ezen időtartam levonását a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással. A Pevtv. 15. §-ának (5)

bekezdésében a kérelem és ellenirat tartalmának korlátaira vonatkozóan szabályozottak alapján a bíróság nem veheti figyelembe a kérelmezett által nem hivatkozott tényeket és jogalapot.

[12] Mindezek miatt a kérelemnek megfelelően marasztalta a kérelmezettet, utalva arra is, hogy az alapügy személyi állapotot érintő per volt, amelynek figyelembe vehető időtartama (mintegy 46 hónap) messze meghaladta az elsőfokú eljárás szakaszra irányadó 18 hónapot és a teljes per észszerű időtartamára irányadó 36 hónapot is. Kérelmezői perköltségigény hiányában csak az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett illeték állam általi viseléséről rendelkezett (a kérelmezett személyes illetékmentessége miatt).

[13] A kérelmezett a fellebbezésében kérte az elsőfokú végzés megváltoztatását, és a kérelem elutasítását. Hivatkozása szerint az alapügy figyelembe vehető időtartama (1085 nap) nem haladta meg a 36 hónapot (1096 napot). Megsértett jogszabályhelyként a Pevtv. 7. §-ának (1) és (2), valamint 15. §-ának (3), (4) és (5) bekezdéseire hivatkozott. A fellebbezés indokaként hangsúlyozta azt az elsőfokú végzésben is megállapított tény, hogy a kérelmező 2022. augusztus 9. és 2022. augusztus 21. között nem rendelkezett jogi képviselővel, amely 12 nap tehát a kérelmező érdekkörében értékelendő a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése értelmében. A tárgyalás újbóli, 2023. május 2-i megnyitása és az ezt követő 177 nap kapcsán az elsőfokú bíróság nem a kérelmező érdekkörében értékelte, hogy a tényállás feltáratlan maradt az alapügyben, és azért hívták fel a kérelmezőt hogy „a gyerektartásdíj iránti igényével kapcsolatban részletesen, gyermekenként munkálja ki, hogy a gyermekekkel kapcsolatban milyen jogcímen, milyen összegű rendszeres kiadások merülnek fel, feltüntetve a kiadások jellegét, összecszerúságát és a felmerülésének gyakoriságát”. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy erre nem került volna sor, ha a kérelmező hiánytalanul kidolgozza a korábbi beadványait, keresetváltoztatásait, és 2023. május 2-án ítéletet lehetett volna hirdetni, ezért a szükségtelenül eltelt 177 nap időtartam levonandó a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján. Az ezzel átfedésben lévő 2023. március 13. és 2023. május 17. közötti időszak amiatt telt szükségtelenül, mert a kérelmező csak külön bírói felhívásra 2023. május 17-én csatolta be a 2023. március 13-án véglegessé vált, a peres eljárás szempontjából releváns gyámhatósági döntést; az ugyancsak átfedésben lévő 2023. május 17. és 2023. június 22. közötti időszak amiatt telt szükségtelenül, mert a bíróság a 2023. június 14-i tárgyaláson iratszatolásra hívta a kérelmezőt, amelynek csak 2023. június 22-én tett eleget; a harmadik átfedésben lévő, 2023. szeptember 14. és 28. napjai közötti időtartam pedig amiatt telt szükségtelenül, mert a bíróság a felek tárgyalást megelőzően előterjesztett utólagos bizonyítási indítványaira figyelemmel halasztotta el a tárgyalást 2023. szeptember 28-ra, és a felek perelhúzó szándékkal terjesztették elő az utólagos bizonyításokat a per e szakaszában, amelyek szintén a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése körében értékelendők. Az elsőfokú bíróság a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem értékelte, hogy a kérelmező több alkalommal (2020. december 8., 2023. április 3. 2023. május 17.) közvetlenül a tárgyalást megelőzően terjesztette elő a beadványát, több beadványa hatálytalan volt (2022. április 4., 2022. július 18.) vagy határidőn túl tartalmazott bizonyítási indítványokat (2023. március 17., 2023. június 2. 2023. szeptember 1.), amelyek szintén akadályozták az eljárás akadálymentes folytatását, és amelyek elkerülhetőek lettek volna a kérelmező gondos pervitele esetén. Ezért ennek az értékelését is kérte a Pevtv. 15. §-ának (3) és (5) bekezdései, másodlagosan a (4) bekezdés alapján. Megismételve az elleniratában előadottakat sérelmezte azt is, hogy a bíróság a veszélyhelyzeti perrend során arról tájékoztatta a feleket 2021. március 18-án, hogy perfelvételi tárgyalás mellőzésével folytatja le a perfelvételt, azonban miután az alperes 2021. április 7-én elzárkózott az elektronikus úton

tartandó meghallgatástól, nem írásban szerezte be a felek perfelvételi nyilatkozatait, hanem személyes meghallgatásra idézte a feleket 2021. június 22-re. A kérelmező pedig nem nyújtott be az eljárás elhúzódásával szemben – az elleniratban tévesen eljárás szabálytalansága elleni kifogásnak megjelölt — kifogást. Az elsőfokú bíróság azonban a kifogás téves megjelölése miatt nem vonta le az alapügyben szükségtelenül telt időtartamot, holott az ellenirat [14] pontjában tévesen megjelöltekkel szemben a [13] pont helyesen rögzíti az eljárás elhúzódása miatti kifogást, azaz alapvetően helytálló hivatkozást tett. Az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a per az eljárási szabályok megsértésével telt ebben az időtartamban, amelyet azonban a Pevtv. 15. §-a (4) bekezdésének keretei között nem értékelt, holott e szabályok megsértése önmagában az eljárás elhúzódását eredményezte, és amellyel szemben — a bíróság által sem vitatottan — a kérelmező eljárási kifogással élhetett volna. A kérelmező akár a Pp. 156. akár a 157. § szerinti kifogást terjeszti elő, úgy azt a perbíróságnak — a kérelem tartalma alapján — eljárás elhúzódása miatti kifogásként kellett volna értékelnie és elbírálnia. Előadta azt is, hogy nem él jogorvoslattal a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésekkel szemben, egyebekben azonban fenntartja az elleniratban foglaltakat is.

[14] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében kérte az elsőfokú végzés indokai alapján történő helybenhagyását. Kiemelte, hogy a fellebbezés szó szerint ismétli az elleniratot, amellyel a kérelmezett nem tett eleget a fellebbezéssel szemben támasztott tartalmi követelményeknek. Mivel a fellebbezés nem támadja a határozat egészét, az ellenirat és a fellebbezés tartalmi ellentmondásban is állnak a levonni kért és a figyelembe vehető napok számát illetően. Ettől függetlenül hangsúlyozta, hogy a vagyoni elégtétel az alapügy teljes időtartamára megilleti, de önmagában amiatt is jogosult rá, mert a per elsőfokú szakasza meghaladta a 18 hónapot (ezért a fellebbezés alapossága esetén is megilleti 375 600 Ft). Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alapügyben a jogi képviselő nem volt kötelező, a berekesztett tárgyalás újbóli megnyitását pedig az indokolta, hogy a bíró nem ismerte az iratokat, ezért csak utóbb észlelte, hogy álláspontja szerint további peradatok szükségesek, amelyek csatolása azonban nem akasztotta meg a pert, és az alapügy bírósága sem tekintette perelhúzó magatartásnak. Álláspontja szerint továbbá a bírói és az EJEB gyakorlata szerint az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem hatékony jogorvoslat, az elbírálása általában 3-4 hónapig tart. Egyebekben pedig a fellebbezés tartalma alkalmatlan a végzés megváltoztatására.

[15] A fellebbezés megalapozatlan.

[16] Az ítéltábla a Pp. 389. §-a szerint alkalmazandó 370. §-ának (1) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzés azzal összefüggő megállapításait, hogy az alapügy időtartamába beleszámítható a 2020. augusztus 5. és 13., valamint 2022. január 28. és február 1. közötti időtartam is. Ezt meghaladóan pedig az elsőfokú bíróság feltárta a tényállást és helytálló döntést hozott a kérelmezett marasztalásáról, amelynek indokaival az ítéltábla egyetértett, ezért a szükségtelen ismétlések elkerülése érdekében csak az alábbiakat hangsúlyozza.

[17] Előre kell bocsátani, hogy a másodfokú eljárás nem az elsőfokú eljárás megismétlése, mivel az ítéltáblának a másodfokú eljárás során a fellebbezést és az elsőfokú határozatot kell elbírálnia, nem pedig az elleniratot. Ezért a már az 1952. évi Pp. rendelkezései alapján is kialakult (pl. BH2016. 173.), de a Pp. hatálya alatt is következetes bírói gyakorlat szerint (pl. Kúria Pfv.VI.24.583/2022/6. számú határozat) a fellebbező félnek

a fellebbezésben kell feltüntetnie – egyebek mellett – a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének b) és d) pontjai körében, hogy a másodfokú bíróság milyen okból változtassa meg az elsőfokú határozat kifogásolt rendelkezését, illetőleg melyek azok az anyagi és/vagy eljárási jogszabálysértések, amelyekre a fellebbezést alapítja. A Pp. 370. §-a (1) bekezdésének 2. mondata értelmében ugyanis a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre korlátainak minősülnek a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ezért a fellebbező félnek az a fellebbezésben tett előadása, hogy fenntartja az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait, nem pótolja annak az anyagi vagy eljárási szabálysértésnek a megjelölését, amelyre a fellebbezést alapítja (pl. BDT2021. 4397.). Mindezek miatt a kérelmezett fellebbezésben hivatkozott ellenirata nem része a fellebbezésnek, ezért az ítéltábla kizárólag a fellebbezésben feltüntetettek alapján bírálhatta el a fellebbezést. A fellebbezésben megjelöltek alapján pedig az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pevtv. 7. §-ának (1) és (2), valamint 15. §-ának (3)-(5) bekezdéseit.

[18] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése szerint a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el.

[19] A kérelmezett ezzel összefüggésben a fellebbezésben csak tényszerűen ismételte meg azt az elsőfokú végzésben is rögzített megállapítást, hogy a kérelmező 2022. augusztus 9. és 2022. augusztus 21. között nem rendelkezett jogi képviselővel, ugyanakkor nem terjesztett elő semmilyen érvelést az elsőfokú végzés azzal összefüggő indokaira, hogy az egyébként is 1 nap kivételével az ítélkezési szünetre eső időtartam miért nem vonható le. Az ítéltábla ennek ellenére rögzíti, hogy az elsőfokú végzés helytálló indokával egyezően a kialakult bírói gyakorlat szerint (pl. Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.412/2024/2. számú végzés) a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján nem önmagában a kérelmező mulasztása alapján, hanem kizárólag az amiatt szükségtelenül eltelt időtartamot kell levonni a számított pertartamból. Ezért a kérelmezettnek nem elég csupán arra hivatkoznia, hogy a kérelmező mulasztást követett el, hanem a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének f) pontja alapján azt is igazolnia kell, hogy e mulasztás szükségtelenül megnövelte a pertartamot.

[20] A 2023. május 2. és október 26. napjai között eltelt 177 nap kapcsán a fellebbezés jobbra szó szerint megismételte az elleniratban foglaltakat, amellyel szemben az elsőfokú végzés részletes és helyes indokolást tartalmaz. A fellebbezés állításától eltérően pedig értékelte a kérelmezett azon hivatkozását is, hogy a kérelmezőnek kellett volna hiánytalanul előterjesztenie a tárgyalás berekesztését megelőző nyilatkozatait, amelyek esetén a tárgyalás újbóli megnyitása nem vált volna szükségessé. Ezzel szemben valójában a kérelmezett hagyta figyelmen kívül az elsőfokú végzés – helytálló – érveit az alapügy bíróságának pervezetési kötelezettségével kapcsolatban. E helytálló indokok szükségtelen megismétlése nélkül az ítéltábla ezért csak a teljesség kedvéért utal arra, hogy a bíróságoknak a perindítástól kezdődően, leginkább a perfelvételi szakban áll fenn a közrehatási kötelezettsége a kereset(levél) hiányosságai/következtelenségei esetén [pl. Pp. 176. §-ának (2) bekezdése, 183. §-ának (1) bekezdése], és nyilvánvalóan nem a fél érdekkörében kell értékelni, ha e kötelezettségét csak a tárgyalás berekesztését követően teljesíti.

[21] Az ezzel átfedésben lévő három időtartam (2023. március 13. – május 17., 2023. május 17. – június 22., 2023. szeptember 14. – 28.) kapcsán pedig a kérelmezett a

fellebbezésben szintén csak megismételte az elleniratában előadottakat, azonban teljességgel figyelmen kívül hagyta az elsőfokú végzés ezzel szemben megfogalmazott, a részletes pertörténeten alapuló indokolását (a kérelmező vagy nem kapott felhívást, vagy határidőben teljesítette azt; a tárgyaláson a másik fél felmutatta a kérelmezett által hiányolt okiratot; a kérelmező utólagos bizonyítása nem volt akadálya az érdemi döntésnek, ellenben az alapügy bíróságának mulasztása igen). A fellebbezésben feltüntetettek alapján pedig az ítéltábla csak azt állapíthatta meg a, hogy az elsőfokú bíróság végzése az itt megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

[22] Az ehhez kapcsolódóan a fellebbezésben (illetőleg az elleniratban) is megjelölt további dátumok (a kérelmező 2020. december 8-án, 2023. április 3-án és 2023. május 17-én közvetlenül a tárgyalást megelőzően terjesztette elő a beadványát, 2022. április 4-én és július 18-án hatálytalan beadványt terjesztett elő, 2023. március 17-én, június 2-án és szeptember 1-jén pedig határidőn túl terjesztett elő bizonyítási indítványt) kapcsán szintén nem tette vitássá érdemben az elsőfokú végzés indokolását. A végzés indokolása szerint ugyanis a kérelmezett – akár a Pevtv. 15. §-ának (3), akár (4) bekezdése szerinti elbírálhatóságához – nem teljesítette a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének f) és g) pontjai szerinti kötelezettségeit. E jogszabályhelyek ellenére nem tüntette fel ugyanis az elleniratban a kérelmező azon eljárási cselekményét, illetve szükséges eljárási cselekménye elmulasztását alátámasztó tényeket, amelyek a kérelmezett álláspontja szerint megalapozzák – a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz vonatkozásában – meghatározott időtartam figyelmen kívül hagyását és az e szerinti eljárási cselekményre, illetve mulasztásra tekintettel figyelmen kívül hagyandó időtartamot. Amellett, hogy az elleniratban és a fellebbezésben sem figyelmen kívül hagyandó időtartamként [Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének g) pontja] hivatkozott ezekre, hanem (annak ellenére, hogy e dátumok csak részben esnek az előzőek szerinti időtartamokra) „a fenti időszakok levonásának indokoltságához emelte ki” és kérte figyelembe venni a Pevtv. 15. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján, az ítéltábla utal arra is, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdése nem teremt önálló, a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdéseiben foglaltaktól elkülönült, önálló levonási okot (pl. Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.169/2024/2. számú végzés), az elsőfokú bíróság pedig részletes okát adta annak, hogy a ténylegesen megjelölt időtartamok levonásának miért nincs helye a 15. § (3) bekezdése alapján.

[23] A fellebbezés alaptalanul támadta a 2021. március 18. és június 22. között eltelt 96 nap időtartammal összefüggő megállapítást is a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján. E jogszabályhely szerint a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az a bírósági eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el, ha a kérelmező – habár arra jogszabályban biztosított lehetősége volt – nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt.

[24] Az ezt érintő fellebbezés eleve már azért is megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság indokát adta annak is a végzésében, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás a bíróság inaktív magatartásával szembeni jogorvoslati eszköz, a – részletesen ismertetett pertörténet szerint ugyanakkor – a bíróság eljárása ebben az időszakban nem volt inaktív, azaz nem volt helye az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének ([44] bekezdés). A kérelmezett azonban ezt az indokolást sem tette vitássá a fellebbezésben, és amelynek kapcsán az ítéltáblának szintén nincs hivatalból felülbírálati kötelezettsége. Ehhez kapcsolódóan pedig nem volt érdemi jelentősége az elsőfokú bíróság által az eljárás

szabálytalansága elleni kifogás körében tett megállapításoknak, amellyel ugyanakkor az ítéltábla mindenben egyetértett, ezért szükségtelenül nem is ismételi meg, hanem ugyancsak a teljesség kedvéért rögzíti az következőket. A fellebbezés érvelésével szemben nem annak van jelentősége, hogy az ellenirat egyik pontja ([13] pont) még helyesen rögzítette „eljárás elhúzóds miatti kifogás” kitélt, ugyanis a kérelmezett az elleniratának e pontjában a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdését idézte, és amelynek körében a kifejezett jogi érvelése volt (mégpedig kifejezetten a Pp. 156., nem pedig 157. §-ára hivatkozással és szövegesen is megjelölve), hogy álláspontja szerint az eljárás szabálytalansága elleni kifogás hiánya indokolja a Pevtv. 15. §-a (4) bekezdésének alkalmazását. Ez ugyanakkor az elsőfokú végzés helytálló jogértelmezésének megfelelően kívül esik e jogszabályhely hatályán.

[25] Az ítéltábla mindezek alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.

[26] A másodfokú eljárás során pernyertesnek minősülő kérelmező nem támasztott költségigényt, ezért arról nem kellett határozni.

[27] Az állam a Pp. 102. §-ának (1) és (6) bekezdései alapján viseli az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket az illetékmentes kérelmezett helyett.

Debrecen, 2024. december 10.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró